

РЕШЕНИЕ

№ 99

гр. Момчилград, 04.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – МОМЧИЛГРАД, I СЪСТАВ, в публично заседание на втори ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Йордан Ив. Геров

при участието на секретаря Хюсние Юс. Алиш
като разгледа докладваното от Йордан Ив. Геров Гражданско дело №
20215150100292 по описа за 2021 година

В исковата си молба ищеца твърди, че между „И*****“ ЕООД и „*****“ ЕООД са били налице трайни търговски отношения във връзка с покупко-продажба на дървен материал. През месец февруари 2021 г. „И*****“ ЕООД и „*****“ ЕООД сключили три договора за продажба на дървен материал: от 03.02.2021 г. с предмет 15 куб. м. детайли за палети и 5 куб. м. греди на обща стойност 5 867,52 лв. с ДДС, като продажната цена е заплатена на същия ден и е издадена Фактура № 34 от 03.02.2021 г.; от 09.02.2021 г. с предмет 10 куб. м. детайли за палети на стойност 2933,76 лв. с ДДС, като продажната цена е заплатена на същия ден и е издадена Фактура № 36 от 09.02.2021 г. Вещите, предмет на двете сделки, са били транспортирани от „*****“ ЕООД за сметка на „И*****“ ЕООД на 13.02.2021 г., а на 15.02.2021 г. от „И*****“ ЕООД е била заплатена услугата по превоза на материала. от 15.02.2021 г. с предмет 20 куб. м. детайли за палети и 5 куб. м. греди на обща стойност 7334,40 лв. с ДДС, като продажната цена е била заплатена на същия ден и е издадена Фактура № 38 от 15.02.2021 г. Вещите, предмет на сделката, са транспортирани от „*****“ ЕООД за сметка на „И*****“ ЕООД на 22.02.2021 г., а на 23.02.2021 г. от „И*****“ ЕООД е била заплатена услугата по превоза на материала. от 24.02.2021 г. с предмет 29 куб. м. фасониран материал на обща стойност 8507,90 лв. с ДДС, като продажната цена е била заплатена от „И*****“ ЕООД на същия ден и е

издадена Фактура № 40 от 24.02.2021 г. Твърдят, че до средата на месец март не е било предложено изпълнение на задължението да се прехвърли собствеността върху предмета на сделката от 24.02.2021 г. Неколкократно представител на „И*****“ ЕООД се опитвали безуспешно да се свърже с представител на „*****“ ЕООД, за да се опита да установи защо не се предлага изпълнение на договора. Тъй като фактурите са изпращани от „*****“ ЕООД, на 30.03.2021 г. на същата електронна поща, както и на хартиен носител, от „И*****“ ЕООД е била изпратена покана за изпълнение на договора. Изпратената по електронна поща покана е подписана от пълномощника на „И*****“ ЕООД с електронен подпис. Доколкото обичайно договорите между страните с посочения предмет се изпълняват в 7-дневен срок, в поканата е посочен този срок за изпълнение. Направено е било предупреждение, че ако не бъде изпълнено задължението в посочения срок, „И*****“ ЕООД ще счита договора от 24.02.2021 г. за развален. Поискано е при неизпълнение да бъде възстановена платената от ищеца сума. След получаване от представител на „*****“ ЕООД на поканата по електронна поща е осъществен контакт между страните. „*****“ ЕООД признава задължението по 24.02.2021 г., като предлага да бъде изпълнено частично. Управителят на „И*****“ ЕООД не се съгласява с предложението за частично изпълнение. До настоящия момент вещите не са предадени, нито е възстановена сумата по договора. Твърди, че съгласно чл.87 от ЗЗД, във вр. с чл.288 от ТЗ: Когато длъжникът по един двустранен договор не изпълни задължението си поради причина, за която той отговаря, кредиторът може да развали договора, като даде на длъжника подходящ срок за изпълнение с предупреждение, че след изтичането на срока ще смята договора за развален. Предупреждението трябва да се направи писмено, когато договорът е сключен в писмена форма. В случая, ищеца е отправил изявление с искане договорът от 24.02.2021 год. г. да бъде изпълнен в подходящ срок. До настоящия момент такова изпълнение не е последвало. В писмото от 30.03.2021 г. е направено и изявление за разваляне на сделката, както и искане за връщане на продажната цена, която към настоящия момент не е възстановена. Предвид изложеното, договорът от 24.02.2021 г. е бил развален и ответникът дължи, на основание чл.55, ал.1, предл.3 от ЗЗД, връщане на продажната цена. Твърди, че ако за съда е налице съмнение, че договорът е развален, моли настоящата искова молба да се разглежда като изявление по

чл.87, ал.1 от ЗЗД. В този смисъл е и съдебната практика. Според Решение № 218 от 29.11.2016 г. по гр.д.№ 1306/2016 г. на ВКС, 4-то гр. отделение: „Договорът може да бъде развален и с искова молба. В този случай правото на извънсъдебно едностранно разваляне на договора се осъществява с исковата молба с петитума, на която се претендират последиците от развалянето. Молят съда, да постанови решение, с което да осъди ответника да заплати на „И*****“ ЕООД, ЕИК *****, седалище и адрес на управление: гр. Пловдив, район „Централен“, ул. „*****“ № 47, представлявано от управителя А.Т.Т. сумата от 8507,90 лв., ведно със законна лихва считано от подаване на исковата молба до окончателно погасяване на задължението. Претендира за разноски по делото.

В с.з. ищцовата страна редовно призована се представлява от упълномощен защитник адв.А.С. от АК Пловдив, който с оглед поведението на ответника моли да бъде постановено неприсъствено решение на основание чл.238 от ГПК. Претендира за разноски по делото съгласно представения списък на разноските.

В законоустановения едномесечен срок ответника „*****“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. Момчилград, ул. „*****“ № 46, представлявано от управителя СТ. КР. Г. не е депозирал писмен отговор, който да отговаря на изискванията на чл.131,ал.2 от ГПК.

В първото съдебно заседание, проведено на 02.11.2021 г. ответникът не се явява и не се представлява, редовно призован, като няма направено искане делото да се гледа в негово отсъствие. В първото заседание по делото ищецът чрез пълномощника си с прави искане на основание чл.238, ал.1 от ГПК да бъде постановено неприсъствено решение.

Съдът намира, че в настоящия случай всички предпоставки за постановяване на неприсъствено решение срещу ответника са налице. Ответникът не е депозирал писмен отговор на исковата молба в срока по чл.131, ал.1 от ГПК, не се явява и не се представлява в първото по делото заседание и не е направил искане делото да се разглежда в негово отсъствие. В съобщението по чл.131 от ГПК, изпратено до ответника и редовно връчено, изрично са вписани последствията по чл.238 от ГПК. Същите са повторно указани и с определението за насрочване на делото, което е редовно връчено на страните. Искането на ищеца за постановяване на неприсъствено решение

е своевременно направено, като от представените с исковата молба писмени доказателства може да се направи изводът, че искът е вероятно основателен.

Ето защо настоящият съдебен състав счита, че са налице предпоставките, визирани в разпоредбата на чл.239, ал.1 от ГПК за постановяване на неприсъствено решение, поради което и на основание чл.239, ал.1 и 2 от ГПК следва да се постанови такова решение, с което предявения иск следва да се уважи изцяло, без да мотивира съдебния акт по същество.

При този изход на делото ответника следва да бъде осъден да заплати на ищеца направените разноски по делото, които съгласно представения списък на разноските са в общ размер на 1279,67 лева, от които: 340.37 лв. д.т.; 5 лв. д.т. за издаване на обезпечителна заповед; 84.30 лв. събрани такси за налагане на обезпечение по издадената обезпечителна заповед и 850 лв. заплатено адвокатско възнаграждение за процесуално представителство по делото.

Мотивиран от гореизложеното съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ***** ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. Момчилград, ул. „*****“ № 46, представлявано от управителя С.К. Е., да **заплати** на „И*****“ ЕООД, ЕИК *****, седалище и адрес на управление: гр.Пловдив, район „Централен“, ул. „*****“ № 47, представлявано от управителя А.Т.Т. сумата от 8507,90 лв., ведно със законна лихва считано от подаване на исковата молба 21.06.2021. до окончателно изплащане на задължението.

ОСЪЖДА ***** ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. Момчилград, ул. „*****“ № 46, представлявано от управителя С.К. Е., да **заплати на** „И*****“ ЕООД, ЕИК *****, седалище и адрес на управление: гр. Пловдив, район „Централен“, ул. „*****“ № 47, представлявано от управителя А.Т.Т., направените разноски по делото в общ размер на 1279,67 лева.

Решението на основание чл.239, ал.4 от ГПК не подлежи на обжалване.

Съдия при Районен съд – Момчилград: _____